

[Axel Kristensen.]

og kan ikke give os erstatninger; de har jo f.eks. ikke villet give os nogen mulighed for at sælge kød i England.

Derimod ved vi, at når overgangsperioden er forbi i fællesmarkedet, så vil der være ét frit fællesmarkedslandbrugsområde uden restriktioner mellem landene indbyrdes; det er ganske klart, at det er det, landbrugsordningerne tilsigter. Ja, det kan ikke nytte noget, at der er visse ærede medlemmer, der ryster på hovedet, for dette er sikkert, ellers kender de ikke de ting, der er vedtaget. Således vil det blive, og stående udenfor vil Danmark komme til at stå som det land, der skal overvinde en høj beskyttelse udadtil; det, der ville være lykkeligt for os, hvis vi var medlemmer, nemlig ét stort frit marked, hvor den danske landbrugsproduktions størrelse ingen rolle spiller, vil være ødelæggende, når vi står udenfor, for da vil vi ikke kunne overvinde den høje beskyttelse, som fællesmarkedet har.

Det er ud fra disse synspunkter, venstre siger: dansk industri får ingen gevinst ved at stå uden for fællesmarkedet, men landbruget får helt urimelige vilkår, og det er rigtigt, at vi kan ikke producere smør, hvis vi ikke kan sælge vort kød. Og derfor mener vi, at vi bør melde os ind, og derfor mener vi, at vi bør melde os ind hurtigst muligt, for ellers kommer vi ikke med i den tilpasning, som finder sted, og det vil blive vanskeligere for dansk industri og for dansk landbrug at klare indgangen.

At ændring i markedsvilkår kan give visse problemer, det er da klart; man ændrer ikke vilkårene, uden at det giver vanskeligheder på visse områder. Derfor er det bedre at være med under opvæksten og tilpasningen, hvor de enkelte lande i overgangsperioden kan have nogen beskyttelse over for det, der skabes, så man får del i en overgangsperiodes lempelser, end at komme ind, når alt er indrettet på de nye forhold.

Der kan ikke være mindste tvivl om, hvad venstres standpunkt er. Vi var glade for, at regeringen stillede forslag om, at vi skulle indmelde os sammen med England, ikke fordi det skulle være sammen med England, men dermed erkendte man på en helt anden måde, end man havde gjort hidtil, at det var rigtigt, at vi kom med,

og det måtte vi da give tilslutning til, når vi ikke kunne få det på anden måde.

Vi ved, at flertallet i denne sal ikke vil skifte standpunkt i dag; og at stille forslag om, at dette skulle ændres ved en beslutning i folketinget nu, ville være en tom, gold demonstration, som vi ikke foretager. Vi siger, som vi hele tiden har sagt, at hvis regeringen en dag mener, at der kan blive flertal her for en indmeldelse, så kan den være sikker på os. Det er blot det, vi har sagt, og der er ingen som helst forandring i de standpunkter, venstre har haft hidtil.

Jeg takker den højtærede udenrigsminister for udtalelsen om, at hvis der skete noget, der gjorde, at man fandt, at nu burde man melde sig ind uden England, så ville man søge mandat til dette. Så er forskellen jo efterhånden mindre, for det er da klart, at regeringen og socialdemokratiet og de radikale vil ikke gøre det, før de finder, at situationen gør det rimeligt og rigtigt. Og så er vi jo derhenne, hvor vi skal være. Vi vil blot have lov til at gå ud og tale til befolkningen, søge at overbevise den om, at vort standpunkt er rigtigt; vi vil forsøge at overbevise regeringen og socialdemokratiet med saglige argumenter — andet kan vi jo ikke.

Jeg ønsker at fastslå, at partiets formand, der jo desværre er syg, klart har taget det samme standpunkt, som jeg tager, klart har taget det samme standpunkt som det ærede medlem hr. Per Federspiel og klart har taget det samme standpunkt som det ærede medlem hr. Anders Andersen. Der er ingen forskel. Vi ønsker, at Danmark skal optage forhandlinger om indmeldelse, uanset om England kommer med eller ej. Vi ved, det er urealistisk at stille forslag om det i dag, men vi vil gøre, hvad vi kan for at overbevise den danske befolkning og flertallet i denne sal om, at vort standpunkt er rigtigt.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne først sige til de sidst gjorte bemærkninger fra de to ærede medlemmer fra venstre, som jeg forstår ikke er ordførere, følgende.

Til det ærede medlem hr. Anders Andersen. Jeg har ikke givet udtryk for, at vi fik vore osteønsker opfyldt, men jeg sagde, at det, der blev opnået, var noget, man